

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516010373
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7516010373.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému W.. B. P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 22. 10. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému W.. B. P., nar. XX. XX. XXXX v T.,
trvale bytom C. nad J.,
D. XX, okres T. - okolie

podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák.

u k l a d á

peňažný trest vo výške 200 (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ukladá trest prepadnutia veci a to otváracieho noža s drevenou rúčkou s dĺžkou čepele 7,5 cm.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 22. 10. 2018 uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Meste Moldava nad Bodvou, okres Košice - okolie na ulici Ľ.Štúra dňa 25.12.2015 okolo 03.00 hod. po predchádzajúcom slovnom a fyzickom incidente s poškodeným G. J. pred Bowling klubom K5, v snahe predísť ďalšiemu konfliktu odišiel od Bowling Klubu K5, kde obžalovaného za blízky obytným domom na ul. Ľ.Štúra G. J. dobehol, následne došlo medzi nimi k fyzickej potýčke, kedy sa vzájomne udierali

päsťami , pričom obžalovaný vybral z vrečka vreckový otvárací nôž s dĺžkou čepele 7 cm tak ,že držiac nôž v ruke poškodeného pichol do oblasti ľavej lopatky, poškodený chytil obžalovaného a hodil na zem, obžalovaný ležiac na chrbte poškodeného, ktorý bol nad ním a snažil sa ho udrieť, týmto nožom pichol do oblasti podbruška vľavo a dvakrát do oblasti pravého stehna, čím poškodenému G. J. spôsobil bodno-reznú ranu v oblasti pravej lopatky, bodno-reznú ranu podbruška vľavo a bodno-reznú ranu pravého stehna na vonkajšej ploche hornej tretiny stehna a bodno-reznú ranu pravého stehna vzadu na hornej tretine stehna, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 28 dní.

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložil mu aj trest prepadnutia veci a to otváracieho noža s drevenou rúčkou s dĺžkou čepele 7,5 cm.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil mu povinnosť nahradiť poškodenému G. J., nar. XX.X.XXXX, bytom C. nad J., L.. L.E. 4, škodu v sume 616 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný. Okresný prokurátor písomným vyhlásením zo dňa 4. 2. 2019 podané odvolanie proti rozsudku okresného súdu vzal v celom rozsahu späť.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že obhajoba v celom konaní bola postavená na tom, že obžalovaný konal v nutnej obrane a preto jeho konanie nemohlo naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. V celom rozsudku nie je ani zmienka o obhajobe obžalovaného a už vôbec nie o tom, ako sa s ňou súd vysporiadal, resp. prečo ju neakceptoval. O priebehu skutku na mieste činu vypovedali obžalovaný, poškodený a svedkovia X. D. a R. J.. Súd v rozsudku bez ďalšieho vysvetlenia skonštatoval, že výpoveď obžalovaného o začiatku konfliktu za obytným domom ho nepresvedčila. Poukazuje na výpoveď svedka X. D., z ktorej vyplýva, že keď svedok zašiel za roh domu, zbadal obžalovaného a poškodeného, ktorí stáli oproti sebe, vzájomne sa udierali päťami a až následne spadli na zem. Ako vyplýva z ich výpovedí, začiatok konfliktu za obytným domom však svedok, ani svedkyňa J. nevideli. Súd pri hodnotení tohto dôkazu sa vôbec nezaoberal tým, že ani poškodený, ani obžalovaný vo svojich výpovediach neuvádzajú, aby sa za domom vzájomne napádali a udierali päťami. Neuviedla to ani svedkyňa J., ktorá na miesto činu išla bezprostredne za D.. Súd nevysvetlil, prečo akurát D. svedeckú výpoveď považoval za rozhodujúci dôkaz v tomto konaní. Poukázal na to, že D. menil svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti tomu, čo vypovedal v prípravnom konaní. Nie je možné sa stotožniť ani s konštatovaním súdu, že výpoveď D. neodporuje výpovedi poškodeného. Kým D. vypovedá, že obžalovaný a poškodený stáli oproti sebe a vzájomne sa udierali päťami, z výpovede poškodeného z prípravného konania zo dňa 24. 5. 2016, ktorú v plnom rozsahu potvrdil na pojednávaní dňa 1. 2. 2017 vyplýva, že priebeh skutkového deja bol iný. Niet teda pochybností, že skutkový dej neprebíhal tak, ako popísal priateľ poškodeného, svedok D.. O vzájomnom udieraní sa päťami v tomto štádiu napadnutia, keď obžalovaný ešte nebol na zemi pod útočníkom, nie je v tejto výpovedi žiadna zmienka. Aj túto výpoveď svedka je potrebné považovať za neobjektívnu.

Ďalej uviedol, že medzi kritéria, ktorými sa posudzuje aj primeranosť obrany patria mimo iného aj okolnosti vzťahujúce sa na osobu poškodeného, o ktorom je v mieste jeho bydliska známe, že je známy bitkár. Ako vyplýva z informácií OO PZ Moldava nad Bodvou zo dňa 16.04.2018 poškodený G. J. bol opakovane riešený policajnými orgánmi pre výtržníctvo a ublíženie na zdraví. Agresivita poškodeného je známa v jeho okolí a fyzické útoky G. J. voči iným osobám sú zjavne jeho záľubou a prejavujú sa predovšetkým útokmi päťami na hlavu obete.

Podrobne poukázal na rozhodnutia NS SR 1 To 18/75, 1 To 66/86, 3 To 2/81, 3 Tz 13/70, R 30/1966, R 33/1971, R 6/1970 a R 18/1996 a na výpoveď súdneho znalca MUDr. Tomáša Andráša, ktorý uviedol, že rany, ktoré utŕžil poškodený museli byť spôsobené bodnutím slabej intenzity, jednalo sa o obranné rany alebo rany vzniknuté pri súboji. Táto výpoveď taktiež potvrdzuje obhajobu obžalovaného, že nemal v úmysle spôsobiť poškodenému vážnejšie poranenie a nôž použil len na svoju obranu. Súd v svojom

rozsudku opakovane zaujal stanovisko k obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že poškodený G. J. ho za obytným domom dobehol a napadol tak, že ho v behu sotil na zem, kde ho udieral, že túto považuje za účelovú a vyvrátenú výpoveďou svedka D., ako aj poškodeného J.. Bližšie nekonštatuje, prečo je obrana obžalovaného účelová, keď aj samotný poškodený vypovedá, že chytil obžalovaného okolo pása a zhodil ho na zem, kde ho asi 3-krát udrel päsťou do tváre. Súd ani neodôvodňuje vierohodnosť svedeckej výpovede svedka D., len berie ju ako rozhodujúci dôkaz napriek rozpornostiam v jeho výpovediach z prípravného konania, i hlavného pojednávania a zásadným odlišnostiam pri porovnaní s výpoveďami obžalovaného a poškodeného. V napadnutom rozsudku okresný súd dospel k záveru poukazujúc na okolnosti, ktoré konfliktu obžalovaného a poškodeného za obytným domom predchádzali a poukazuje na to, že konanie obžalovaného nenapĺňa pojmové znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Objektom tohto prečinu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejším útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Poukazujúc na uvedené a okolnosti prípadu obžalovaný sa konania popísaného vo výrokovvej časti rozsudku dopustil v úmysle brániť sa pred útokom poškodeného, o ktorom sa dôvodne domnieval, že mu hrozí a v tomto úmysle aj konal. Napriek týmto opakovaným záverom súdu, súd pri rozhodovaní o vine a treste neposúdil konanie obžalovaného ako nutnú obranu, aj keď podľa názoru obhajoby sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre použitie zákonného ustanovenia o nutnej obrane, ale uznal ho vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Použitie vreckového noža obžalovaným na obranu pred poškodeným súd vyhodnotil ako celkom zjavne neprimerané daným okolnostiam a nebezpečnosti konania poškodeného. V čom konkrétne vidí neprimeranosť súd nerozvedol. Je potrebné však vziať do úvahy fyzické danosti poškodeného v porovnaní s obžalovaným, ktorý je o 11 cm nižší a 12 kg ľahší, ako aj povest' poškodeného, ktorý je v Moldave a okolí známy bitkár, pričom svoje útoky vždy vedie päsťami na hlavu obeť.

Ďalej poukázal na ustálenú súdnu prax v rozhodnutí R 14/1964, z ktorého vyplýva, že k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 285 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, sám rozhodol vo veci a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu, lebo skutok nie je trestným činom, keďže konal v nutnej obrane.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v tejto trestnej veci už raz rozhodoval a to uznesením 8 To 127/2017 zo dňa 5. 2. 2018, keď podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý oslobodzujúci rozsudok v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V citovanom uznesení krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dôkazy na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, avšak po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení vykonaných dôkazov nedospel k správne a zákonnému právne názoru vo vzťahu k právnej kvalifikácii a to najmä, keď okresný súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako putatívnu - domnelú nutnú obranu. V uznesení zo dňa 5. 2. 2018 krajský súd podrobne vyslovil právny názor a výklad ustanovenia § 25 - ustanovenie o nutnej obrane, na ktorú v podrobnostiach krajský súd poukazuje, pretože aj v rámci konania po zrušení veci a rozhodnutí okresného súdu a v rámci podaného odvolania na týchto svojich právnych záveroch trvá naďalej.

Okresný súd po zrušení veci krajským súdom na základe uznesenia § 8 To 127/2017 zo dňa 5. 2. 2018 vykonal zákonným spôsobom dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov okresný súd správne a zákonne vyhodnotil skutkový stav, z ktorého vyvodil zákonné úvahy o uznaní viny obžalovaného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom, ako aj právnymi úvahami pri uznaní viny a tu poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto

právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Správne zistenie skutkového stavu, ktoré logicky po vykonaných dôkazoch okresný súd podrobne zdôvodnil v napadnutom rozsudku, si osvojil aj krajský súd, pretože nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu. Okresný súd, podľa názoru krajského súdu správne ustálil a to v súlade s výpoveďou poškodeného, že obžalovaný bodol poškodeného nožom do oblasti ľavej lopatky ešte počas toho ako obaja stáli a až následne pri fyzickom kontakte s poškodeným ho pichol ešte trikrát a to do oblasti podbruška vľavo a dvakrát do oblasti pravého stehna, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia poškodeného po dobu 28 dní.

Keďže krajský súd po tom ako oslobodzujúci rozsudok bol zrušený a okresný súd rozhodol opätovne rozsudkom zo dňa 22. 10. 2018, kedy uznal vinu z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu, pretože okresný súd dôsledne vychádzal zo zisteného skutkového stavu, na ktorý podrobne poukázal, ako aj z vysloveného právneho názoru vo vzťahu k podmienkam nutnej obrany.

Z týchto dôvodov preto krajský súd neakceptoval osobnú obhajobu obžalovaného, pretože v zhode s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že obžalovaný nekonal v rámci nutnej obrany.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní pri záverečných návrhoch obhajca navrhol obžalovaného oslobodiť a krajský prokurátor s poukazom na predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu a to in concreto, že neboli splnené podmienky nutnej obrany a s poukazom aj na osobu obžalovaného, keďže prokurátor má ex offo poznatky, čo vyplýva aj z trestného spisu, že poškodený je agresívny. Navrhol tieto skutočnosti zhodnotiť pri úvahách o treste a navrhol krajskému súdu uloženie peňažného trestu na dolnej hranici.

Na podklade návrhu aj krajského prokurátora pri úvahách o uloženom treste krajský súd vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ žil riadny život a doposiaľ nebol odsúdený. Krajský súd nezistil príťažujúce okolnosti a vzhľadom na okolnosti prípadu, za ktorých došlo k spáchanému skutku, osobu obžalovaného a aj skutočnosti, že bol uznaný vinným len z jedného trestného činu oproti podanej obžalobe, pričom odvolanie v neprospech právnej kvalifikácie nebolo podané a dospel k záveru, že uloženie navrhovaného peňažného trestu, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, je zákonné a primerané.

Krajský súd má zato, že aj samotné súdne konanie, ako aj uložený peňažný trest bude v svojom súhrne dostatočne vplyvať na osobu obžalovaného, aby pro futuro nepáchal žiadnu trestnú činnosť, ale viedol riadny život občana.

Keďže krajský súd zrušoval výrok okresného súdu o uloženom treste, sám vo veci rozhodol tak, že uložil peňažný trest a sám uložil aj podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci a to otváracieho nožika s dĺžkou čepele 7,5 cm, pretože bolo preukázané, že tento nožik bol použitý pri páchaní trestnej činnosti obžalovaného.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť obžalovanému uhradiť poškodenému škodu vo výške 616 eur, ktorú si poškodený uplatnil z titulu bolestného, vyčísleného v znaleckom posudku a ani pri tomto výroku krajský súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu, pretože uplatnená škoda zo strany poškodeného bola uplatnená včas a aj preukázaná vykonaným znaleckým dokazovaním.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.